

3. Jeżeli dla danej kopaliny został utworzony obszar górniczy, wydobywanie, o którym mowa w ust. 1, w granicach obszaru górniczego może się odbywać wyłącznie za zgodą przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny ze złoża.

§ 4. 1. O zamierzonym przystąpieniu do wydobywania kopaliny posiadacz gruntu jest obowiązany zawiadomić terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Posiadacz gruntu wydobywający kopaliny jest obowiązany zabezpieczyć miejsce wydobywania w sposób zapewniający bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego oraz ochronę środowiska i odpowiednio zrehabilitować i zagospodarować teren po zakończeniu wydobywania kopaliny.

§ 5. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może w razie potrzeby wydać decyzję określającą sposób i terminy wykonania obowiązków, o których mowa w § 4.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może zakazać wydobywania kopaliny w razie stwierdzenia naruszenia przepisów § 3 i 4.

§ 6. 1. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 2 ust. 1, że wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 1 i 2 podlega prawu górniczemu, jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów stwierdzono, że potrzeby gospodarki narodowej wymagają, aby wydobywanie danej kopaliny z określonego złoża podlegało przepisom prawa górniczego lub że dana solanka nadaje się do otrzymywania z niej związków chemicznych.

2. Nie wymaga stwierdzenia w trybie § 2 ust. 2, że wydobywanie kopaliny wymienionej w § 1 pkt 3 podlega prawu górniczemu, jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów uznano ją za leczniczą.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1971 r. w sprawie określenia kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 18, poz. 180).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

66

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania niepaństwowym jednostkom gospodarki uspołecznionej zezwoleń na wydobywanie kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu.

Na podstawie art. 6 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wydobywanie kopaliny objętych przepisami prawa górniczego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie objęcia przepisami prawa górniczego wydobywania kopaliny nie wymienionych w tym prawie oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 15, poz. 65), zwane dalej „zezwoleń”, może być udzielone, gdy nie jest przewidziane wydobywanie tej kopaliny z określonego złoża przez jednostki państwowe.

§ 2. Zezwolenie wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce występowania złoża kopaliny.

§ 3. 1. Zezwolenie wydaje się na wniosek zainteresowanej niepaństwowej jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. We wniosku należy podać:

1) rodzaj i jakość kopaliny, która ma być wydobywana, ze wskazaniem miejsca występowania złoża,

- 2) granice i powierzchnię obszaru zamierzonej eksploatacji ze wskazaniem dotychczasowego sposobu jej użytkowania i stanu prawnego nieruchomości,
- 3) przeznaczenie kopaliny, która ma być wydobywana, oraz czas i rozmiar zamierzonej eksploatacji,
- 4) sposób technicznej eksploatacji kopaliny z określeniem projektowanych urządzeń i środków wydobywczych, a w szczególności, czy mają być stosowane materiały wybuchowe.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis lub wyciąg z rejestru niepaństwowych jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) mapę sytuacyjną miejsca zamierzonego wydobywania kopaliny z określeniem granic występowania złoża,
- 3) dane dotyczące geologiczno-górniczych warunków eksploatacji złoża oraz warunków technicznych związanych z lokalizacją, urządzeniem i ruchem zakładu,
- 4) odpis decyzji Prezesa Centralnego Urzędu Geologii stwierdzającej, że wydobywanie danej kopaliny z określonego złoża podlega prawu górniczemu,

- 5) decyzję właściwego terenowego organu administracji państwowej o zatwierdzeniu planu realizacyjnego, stosownie do przepisów prawa budowlanego, a jeżeli rozpoczęcie eksploatacji nie wymaga dokonania inwestycji budowlanej — zgodę tego organu na zmianę sposobu wykorzystania terenu,
- 6) oświadczenie właściciela (posiadacza) nieruchomości, na której znajduje się złożo, wyrażające zgodę na prowadzenie robót górniczych.

§ 4. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po otrzymaniu wniosku występuje do właściwego okręgowego urzędu górniczego o wydanie opinii co do możliwości udzielenia zezwolenia ze względu na geologiczno-górnicze warunki eksploatacji złoża oraz co do warunków technicznych związanych z lokalizacją, urządzeniem i ruchem zakładu, a w razie potrzeby zasięga opinii innych zainteresowanych organów administracji państwowej lub organizacji gospodarczych.

§ 5. Wydania zezwolenia należy odmówić, gdy:

- 1) miejsce zamierzonego wydobywania kopaliny znajduje się w granicach obszaru górniczego utworzonego dla innego przedsiębiorstwa górniczego,
- 2) złożo kopaliny włączone jest do rocznego lub wieloletniego planu produkcyjnego przedsiębiorstwa górniczego lub jest ujęte zatwierdzonym projektem badań geologicznych,
- 3) złożo kopaliny objęte jest uprzednio udzielonym zezwoleniem.

§ 6. 1. W zezwoleniu na wydobywanie kopaliny należy określić w szczególności:

- 1) miejsce, okres i rozmiar wydobywania kopaliny oraz cele, na które wydobywana kopalina ma być przeznaczona, a także termin rozpoczęcia wydobywania,
- 2) sposób prowadzenia eksploatacji złoża, który powinien być stosowany ze względów gospodarczych, ochrony zasobów kopaliny i środowiska oraz ze względu na przepisy prawa górniczego i inne, w szczególności przepisy o ochronie wód, gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów.

2. Zezwolenie wydaje się na okres nie krótszy niż 5 lat.

§ 7. Zezwolenie może być cofnięte w razie:

- 1) wydobywania kopaliny w sposób niezgodny z warunkami ustalonymi w zezwoleniu lub przepisami prawa,
- 2) nierozpoczęcia wydobywania kopaliny bez ważnych powodów przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 8. Wydane zezwolenie traci ważność w razie:

- 1) likwidacji niepaństwowej jednostki gospodarki społecznej lub zakładu górniczego wydobywającego kopalinę,
- 2) zrzeczenia się zezwolenia przez niepaństwową jednostkę gospodarki społecznej.

§ 9. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego prowadzi rejestr wydanych zezwoleń.

2. Odpis wydanego zezwolenia przesyła się do:

- 1) terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego ze względu na miejsce występowania złoża kopaliny,
- 2) właściwego okręgowego urzędu górniczego.

§ 10. Wnioski o wydanie zezwolenia złożone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia i przed tym dniem nie załatwione podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 1962 r. w sprawie wydawania spółdzielniom zezwoleń na podlegające prawu górniczemu wydobywanie kopaliny (Dz. U. Nr 50, poz. 244).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie komisji do spraw szkód górniczych.

Na podstawie art. 74 ust. 2 i art. 85 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Organizacja komisji do spraw szkód górniczych.

§ 1. 1. Okręgowe komisje do spraw szkód górniczych przy okręgowych urzędach górniczych oraz Odwoławcza

Komisja do Spraw Szkód Górniczych przy Wyższym Urzędzie Górniczym składają się z przewodniczącego komisji, jego zastępcy (zastępców), przewodniczących zespołów orzekających i członków komisji.

2. Używane w dalszej treści rozporządzenia określenia:

- 1) „okręgowe komisje” — oznacza okręgowe komisje do spraw szkód górniczych przy okręgowych urzędach górniczych,